

Shehecheyanu Blessing for the Daytime Megillah Reading

1. בבלי מגילה ד.

ואריב"ל: חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום, שנאמר (תהלים כב:ג) אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דמיה לי.

2. רש"י (שם)

אקרא. במזמור למנצח על אילת השחר הוא שנאמר על אסתר כדאמרינן במסכת יומא (דף כט.). למה נמשלה אסתר כאילת כו':

3. בבלי מגילה ד. - המשך

אמר רבי חלבו אמר עולא ביראה חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום שנאמר (תהלים ל:יג) למען יזמרך כבוד ולא ידום ה' אלהי לעולם אודך.

4. רש"י (שם)

יזמרך כבוד. ביום ולא ידום בלילה והאי קרא במזמור ארוממך ה' כי דליתני דרשינן בפסיקתא במרדכי ואסתר והמן ואחשורוש וקריאת מגילה שבח הוא שמפרסמין את הנס והכל מקלסין להקדוש ברוך הוא:

5. בבלי מגילה כא:

מקום שנהגו לברך יברך: אמר אביי לא שנו אלא לאחריה אבל לפנייה מצוה לברך דאמר רב יהודה אמר שמואל כל המצות כולן מברך עליהן עובר לעשייתן... לפנייה מאי מברך רב ששת מקטרזיא איקלע לקמיה דרב אשי ובריך מנ"ח.

6. כתר שם טוב כרך ב' עמוד תקל"ז - תקל"ח

מנהג ספרד לברך ברכת שהחיינו דוקא בלילה ולא ביום, ומנהג אשכנז מרבכין גם ביום וכן מנהג הספרדים באלג'ר.

מדברי הר' המגיד משמע שגם בספרד היו נוהגים לומר שהחיינו גם ביום מדקאמר וכן נהגנו בארצותינו, והיום אין אנחנו נוהגים כן, ומצאתי שגם הרב המנהיג (ה' חנוכה אות ט"ו) כ' בפירוש שבצרפת ובפרובינצא וספרד נהגו לומר זמן בלילה וביום ע"כ ולא ידעתי איך ולמה שינו מנהגם שלא לברך שהחיינו ביום אלא בלילה.

7. שו"ע או"ח סימן תרצ"ב סעיף א'

הקורא את המגילה מברך לפניה ג' ברכות על מקרא מגילה ושעשה נסים ושהחיינו וביום אינו חוזר ומברך שהחיינו. הגה: וי"א דאף ביום מברך שהחיינו (טור בשם ר"ת והרא"ש והמגיד), וכן נוהגין בכל מדינות אלו.

8. רמב"ם ה' מגילה וחנוכה א:ג

ומברך קודם קריאתה בלילה שלש ברכות ואלו הן בא"י אמ"ה אשר קב"ו על מקרא מגילה, בא"י אמ"ה שעשה נסים לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה, בא"י אמ"ה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, וביום אינו חוזר ומברך שהחיינו.

9. מגיד משנה (שם)

וכתב רבינו שכיון שבירך בלילה שהחיינו אינו חוזר ומברך ביום והרי זה כסוכה שכיון שבירך זמן בלילה אינו מברך ביום.

10. תוספות מגילה ד. ד"ה חייב

חייב אדם לקרות את המגילה בלילה ולשנותה ביום. אומר ר"י דאף על גב דמברך זמן בלילה חוזר ומברך אותו ביום דעיקר פרסומי ניסא הוי בקריאה דיממא וקרא נמי משמע כן דכתיב ולילה ולא דומיה לי כלומר אף על גב שקורא ביום חייב לקרות בלילה והעיקר הוי ביממא כיון שהזכירו הכתוב תחילה וגם עיקר הסעודה ביממא הוא כדאמר לקמן (דף ז:): דאם אכלה בלילה לא יצא י"ח והכי נמי משמע מדכתיב נזכרים ונעשים ואיתקש זכירה לעשייה מה עיקר עשייה ביממא אף זכירה כן:

11. מגילה כ.

מנלן? דאמר קרא (אסתר ט:כח) והימים האלה נזכרים ונעשים. ביום אין, בלילה לא.

12. שפת אמת, מגילה ד.

נראה לפרש דאע"ג דגם ביו"ט שניתוסף מצות ביום מ"מ מצוה שנוהגת בלילה ג"כ אין מברכין ביום שהחיינו כמו בסוכות דעל הסוכה אין מברכין זמן רק בלילה מ"מ שפיר הביאו התוס' ראי' דהיום חלוק מן הלילה כיון דחייב משתה ושמחה אינה בלילה וא"כ נראה דהם כמו ב' יו"ט דבלילה ליכא אלא מצות קריאה והיום טוב היא רק ביום כדאמר ימי משתה ושמחה כתיב.

13. שפת אמת, שבת כא:

למה מברכין המהדרין כ"א ברכה לעצמו וגם אם שכח לברך ונזכר אחר שהדליק עיקר החיוב דאי ההידור אינו מצוה גמורה א"י עוד לברך אכן נראה לומר בזה דודאי הוי מצוה גמורה ההידור דכך ה' התקנה שהמהדרין יעשו המצוה באופן זה.